

РЕЗОЛЮЦІЯ

ЛЬВІВСЬКОГО БЕЗПЕКОВОГО ФОРУМУ 2020

*щодо Безпечових викликів у
Чорноморському регіоні*

www.lvivsecurityforum.org

Міжнародне експертне співтовариство Львівського безпекового форуму,

Усвідомлюючи зростаюче значення Чорноморського регіону для трансатлантичної безпеки, його інтеграцію в ширшу геополітичну мережу та зростаючий вплив ситуації в регіоні на співвідношення сил у Середземномор'ї та у світі;

Відзначаючи, що окупація Криму, зростання військово-морського та протиповітряного потенціалу Росії, а також масштабні операції з витіснення сил у Чорному морі дозволили Росії встановити повний контроль над його північно-східною частиною та перетворити на стартовий майданчик для російських військових операцій у Сирії, Лівії та в усьому світі;

Висловлюючи занепокоєння тим, що розвиток подій в Нагірному Карабасі розширив військову присутність Росії в регіоні шляхом збільшення російських військ у країнах Південного Кавказу, виявив нездатність Заходу до мирного вирішення конфлікту та підштовхнув Туреччину до співробітництва з Росією у вирішенні питань безпеки в регіоні;

Визнаючи російську агресію найбільшою загрозою для процвітання та безпеки Чорноморського регіону;

Висловлюючи занепокоєння тим, що Чорне море стало регіоном зростаючої небезпеки завдяки неприхованим амбіціям Росії захопити Чорне та Азовське моря, колонізувати країни регіону як військовими, так і невійськовими методами та повністю контролювати міжнародну торгівлю в регіоні;

З жалем визнаючи, що Росія в регіоні кидає Заходу не лише військовий, але ціннісний виклик – сприяє нерішучості деяких країн Чорного моря на шляху до західного розвитку, віддаляючи їх від ліберальної демократії, зміцнюючи політичний вплив корумпованих олігархічних еліт та залежність відповідних країн від російських агентів політичного впливу;

Висловлюючи занепокоєння відсутністю послідовного і чіткого бачення стратегії НАТО в регіоні, що створює вакуум, що підсилює агресивну військову політику Росії в регіоні;

Визнаючи особливу роль Туреччини як члена НАТО в збалансуванні зростаючої військової сили Росії в Чорноморському та Середземноморському регіонах;

Визнаючи Німеччину ключовим членом НАТО, що має важелі для стримування подальшої російської військової експансії на захід;
Відзначаючи, що жодна з країн Чорного моря самостійно не здатна військово протистояти Росії в умовах гібридної війни;

Розуміючи, що найбільшою геополітичною противагою Росії є солідарність країн Чорного моря, а також їх узгоджене стратегічне співробітництво з НАТО, Європейським Союзом та США, і, тому, Росія докладає значних зусиль для розриву трансатлантичної єдності, активно лобіюючи двостороннє співробітництво як основну форму співпраці в регіоні;

закликає лідерів країн Чорного моря, НАТО, Європейського Союзу та США:

1. розробити та комунікувати на міжнародному рівні чітке бачення Чорного моря як регіону із зростаючим стратегічним значенням для Заходу та розробити спільну стратегію у Чорноморському регіоні, застосовуючи існуючі успішні моделі співпраці в Балтійському регіоні, і, таким чином, застосовуючи цілісний підхід до Східного флангу Європи;

2. посилити спільні зусилля для стримування Росії в Чорному морі шляхом:

- збільшення військової присутності НАТО / США у союзних країнах та державах-партнерах регіону;
- постійної ротації американських, німецьких та інших союзних військових суден в українських портах на Чорному та Азовському морях;
- збільшення військового потенціалу союзних держав та держав-партнерів через розміщення сучасних протикорабельних та протиповітряних систем оборони;

- посилення можливостей для спільних навчань в регіоні шляхом розміщення постійних баз підготовки збройних сил союзників та держав-партнерів;
- створення механізмів обміну розвідданими між державами-союзниками та державами-партнерами з метою стримування та запобігання подальшим агресивним діям Росії в регіоні;
- проведення регулярних міжнародних навчань союзників НАТО, так і країн-партнерів Чорноморського регіону за участю об'єднаних військово-морських, повітряних та піхотних сил;

3. надати Україні та Грузії в найкоротші терміни чіткий та реалістичний План дій щодо членства в НАТО відповідно до рішення, прийнятого на Бухарестському саміті в 2008 році;

4. відновити трансатлантичну єдність, а також покращити та зміцнити відносини партнерів США та ЄС з Туреччиною, визнаючи центральну роль Туреччини в підтримці балансу сил у Чорному морі та в ширшому Середземноморському регіоні;

5. розслідувати російські військові злочини у світі в міжнародних судах для забезпечення справедливості та покарання за агресію;

6. заборонити в'їзд будь-якого судна, що виходить з чорноморських портів на незаконно окупованих Російською Федерацією територіях, в всі європейські та західні порти у світі;

7. забезпечити завершення будівництва глибоководного порту Анаклія в Грузії як рушійного чинника для зв'язку Чорного та Каспійського морів, що сприятиме включенню регіону в мережу великих міжнародних торгових шляхів та надасть поштовх для розвитку інших українських, румунських, турецьких та болгарських портів на Чорному морі;

8. сприяти залученню західних інвестицій до регіону для створення поясу безпеки та процвітання вздовж південно-східного кордону НАТО;

9. переглянути власність на критичну інфраструктуру вздовж узбережжя Чорного моря та зменшити російський вплив на таку інфраструктуру, щоб уникнути подальшої гібридної агресії Росії в регіоні;

10. забезпечити перемогу демократії та західних цінностей у регіоні, що є ключовим елементом у забезпеченні стійкості держав перед російськими гібридними операціями.

Учасники експертного онлайн-марафону Львівського безпекового форуму 2020:

Дімітріос Тріантафілу, Директор Центру міжнародних та Європейських студій Університету Кадіра Хаса в Стамбулі (Греція);

Мустафа Айдин, Президент Ради міжнародних відносин Туреччини, професор з міжнародних відносин Університету Кадіра Хаса в Стамбулі (Туреччина);

Павло Лакійчук, Центр Глобалістики XXI (Україна);

Бату Кутелія, віце-президент Атлантичної ради Грузії, співробітник програми the Next Generation Leader fellow при Інституті міжнародного лідерства МакКейна (Грузія);

Юліан Кіфу, Професор Національного університету оборони та асоційований професор Національної школи політичних та адміністративних студій в Бухаресті (Румунія);

Докрот Дімітар Бечев, Старший науковий співробітник Атлантичної ради, директор Інституту Європейської політики, Софія (Болгарія);

Адмірал Ігор Воронченко, командувач Військово-морських сил України в 2016-2019 рр. (Україна);

Посол Александр Вершбоу, Почесний співробітник Центру Стратегії та безпеки Скавкофта Атлантичної ради (США);

Доктор Сергат Гувенц, Професор з міжнародних відносин Університету Кадіра Хаса (Туреччина);

Шота Гвінерія, викладач Балтійського оборонного коледжу (Грузія);

Доктор Мірсея Міндреску, Бригадний генерал (у відст.), Колишній Директор із стратегічного планування, Генерального Штабу Румунії, Керівник Центру спільного аналізу та вивчення уроків в Лісабоні, Директор національного коледжу оборони (Румунія);

Докрот Дімітар Бечев, Старший науковий співробітник Атлантичної ради, директор Інституту Європейської політики, Софія (Болгарія);

Алла Гурська, експерт аналітичного центру Jamestown Foundation, Молодший експерт Міжнародного центру вивчення політики (Київ) (Україна/США);

Глен Ховард, Президент аналітичного центру Jamestown Foundation (США);

Сонер Кагапті , Директор програми дослідження Туреччини при Вашингтонському університету політики Близького Сходу (США);

Ген.- лейт. (відст.) Бен Ходжес, Співголова Львівського безпекового форуму, Керівник програми Першинга із стратегічних досліджень, Центр дослідження європейської політики (СЕРА) (США);

Ганна Шелест, кандидат наук, директорка безпекових програм Ради зовнішньої політики “Українська призма” (Україна).

